

ገዳይ ደስ አይበልህ፤ ሚቶም ብዙ አይክፋህ

ግርማ በላይ (gb5214@gmail.com)

ሰሞንኛው የሀገራችን ሁኔታ እንደብዙውን ጊዜው ሁሉ ዕንቅልፍ ይነሣል። ካለፈው ይልቅ መጨው እያስፈራን በጭንቀት ውስጥ እንገኛለን። እንደባሕር ዳሩ ዓይነት ዕብደት በአንድ ሀገር ሲደርስ ደግሞ መዘዙ ከፍተኛ ነውና ይህን ሰይጣናዊ ዕኩይ ድርጊት ያሜሩ፤ የጠነሰሱ፤ ያስተባበሩ፤ ያስፈጸሙና የፈጸሙ ሁሉ በጊዜ ሂደት የታሪክ ቅጣታቸውን መቀበላቸው አይቀርም። ለጊዜው ግን የተወሰነ ውዥንብርንና የአቅጣጫ መደናበርን ሊፈጥሩ እንደሚችሉ አያጠራጥርም። የንብ ቀፎ ሲነሳ፤ ንግሥቲቷ ብትሞት ወይ ብትጠፋ ሌላ ንግሥት እስኪተካት ድረስ ትርምስ መኖሩ፤ ፍርሀትና ሥጋትም መንገሡ አይቀርም። ነገር ግን ሁሉም ማለፉ አይቀርምና ያ ያጽናናል። ዛሬ የገደለና ያስገደለ ነገ ተራው ሲደርስ የአጁን ያገኛል - ይህ ነገር በራሱ ባያስደስትም ፍትህን ከማረጋገጥ አኳያ ግን ትክክለኛ አካሄድ ይመስለኛል። ይሁንና የጅን እያገኙ መሄድ እስካሁን ባለው ሁኔታ አልጠቀመንም - "እሰይ! የጃቸውን አገኙ!" ከሚለው ዕርባናቢስ ሥነ ልቦናዊ እርካታ ውጪ።

አማራው ክልል በአንድ ጊዜ ከአራት በላይ ከፍተኛ የሥራ ኃላፊዎችን እንዲያጣ መደረጉ፤ በሰበቡም የክልሉ ወታደራዊ ባለሥልጣናት እንዲታሰሩና ከዕይታ ውጪ እንዲሆኑ መገደዳቸው ብዙ ነገር እንደንጠራጠር ያደርገናል። መጠራጠር ሥራችን ሆኖ የቀረውም መንግሥትና የፖለቲካ ድርጅቶች ግልጽነት ስለሚገድላቸውና ሁሉንም ነገር - ትንሹንም ትልቁንም - በምሥጢር ስለሚይዙ ነው። ሌላው ቀርቶ "አሁድ"ን እንኳን "አሁድ" ማለት - ይህን በጣም ቀላሉን ነገር ሳይቀር የሚደብቁ ተፈጥሯቸው ድመት የሆኑ ዕንቅቅልሽ ፖለቲከኞች ሞልተውናል። አንድ ነገር በግልጽ ካልታወቀ ደግሞ ለመለምትና ለአሉባልታ ወሬ ያጋልጣል። ሁሉም አየተነሣ ያሻውን ሲናገር እውነት በመሀል ትሰወርና ሕዝብና አገር በሚያምታቱ ወሬዎች ይተራመሳሉ። እኛ ጋ አየሆን ያለው ይሄው ነው። እውነትን ለመደበቅ የሚጥር ሰው ደግሞ ልዩ ተልእኮ ያነገበ ነው። ከሕዝብና ከሀገር ጥቅም ይበልጥ የራሱን ጥቅምና ፍላጎት የሚያስቀድም ዜጋ ወንበር ከያዘ ችግሩ ዘርፈ ብዙ ነው። ካለፉት 40 እና 50 ዓመታት ወዲህ ሀገራችንን እየተጠናወታት ያለው ራስ ምታትም ይሄን መሰሉ ነው - የራሱን ጥቅምና የሥልጣን ሱስ ከሀገር ማስቀደም ደግሞ ይቅር የማይባል ወንጀልና ኃጢአት ነው።

በበኩሉ ከሚባለው ነገር ሁሉ ተነስቼ ይህን የባሕር ዳሩን አስቀያሚ ተውኔት "እገሌ አከናወነው፤ እነእገሌ ፈጸሙት" ወደሚል አወዛጋቢ ፍርድ መግባት አልፈልግም - ነጥቦችን ወደ መግጣጠም የአምቹ ሥራም አልገባም። ይልቁንስ አጠቃላይ ስለሆኑ ነገሮች ትንሽ ማለት አፈልጋለሁ።

ገዳይ ማንም ይሁን ማን ባሰበው መንገድ ዓላማውን እስከወዲያኛው ሊያሳካ አይችልም። በመግደል የትም አይደረስም። እንደተባለውም በርግጥም መግደል መሸነፍ ነው። በሃሳብ ጦርነት እንደሚያሸንፍ አስቀድሞ ያመነ አካል ግድያንና አሥርን በአማራጭነት - ጥላን ቢ እንደሚሉት ዓይነት - ይይዝና በሃሳብ በርትተው የሚሞግቱትን በጉልበት ያጠቃል። ይህ ከንቱነት ነው። ዛሬ የገደለ ነገ ይገደላልና በመግደል አንድን ዓላማ በምንም መንገድ ከግብ ማድረስ አይቻልም። እርግጥ ነው - በመግደል ጊዜያዊ ድልና አጋንንታዊ እርካታ ሊገኝ ይችላል። ይሁንና ጎሊናን ጥቀርሻ አልብሶ በጥፋትና በደም ጎርፍ የሚገኝ ድል እውነተኛ ደስታን ካለመስጠቱም በተጨማሪ የገዛ መጥፊያ መሳሪያን በገዛ እጅ እንደማዘጋጀት ነው። ወደኋላ ዘወር ብለን ማየት እንዳንችል አልሀና በቀለኝነት

ሰቅዘው ይዘውን በእውር ድንብር ስለምንጓዝ እንጂ ይህ የግድያና የመበቃቀል አካሄድ እንደሚያዋጣ ከታሪካችን እንኳን ብዙ መማር በተቻለን ነበር። ሥልጣንና ሀብት ግን መላ ሰውነትን ስለሚያሳውሩ ሰዎች ይህን ነባራዊ እውነታ መረዳት አልቻልንም። የሚታየን ጭብጨባው ነው። የሚታየን አጀቡና ነገ ሰንወድቅ የሚከዳን የዜጎች አሸርጋጅነት ነው። የሚታየን የፕሮቶኮል ሽርጉዳ ነው። ፊት ለፊታችን የሚደቀንብን የዓለምን ሚዲያዎችና የዜና ሽፋኖች መቆጣጠራችን ነው። . . .

የተደረገው “መፈንቅለ መንግሥት” ብዙ ነገር አሳጥቶናል። በተለይ አማራውን ብዙ የዕዳ ቁልል አስቀምጦበታል። ከድንጋጤና ሀዘን ለመውጣት ራሱ ጊዜ ይፈጃል። የጥቃቱ ጠንሳሾች እነማንም ይሁኑ እነማን በዚህ መሀል ግን “የገበያ ግርግር ለሌባ ያመቻል” እንዲሉ ነውና አማራን እንደሚገደቡ መሀል አድርገው ለማጥቃት ያሰፈሱት ኃይሎች ሠርግና ምላሽ ሆኖላቸዋል - ለጊዜው ነው። ልደገመው - ይህን ድርጊት ማንም ይፈጽመው ግና የአሁንና የወደፊት የዘረ ድምሩ ለማንም እንደማይበጅ ሁሉም ሊገነዘበው ይገባል። የደፈረሰ መጥራቱ፣ የተደበቀ መውጣቱ ደግሞ የታወቀ ነው። አንድን ነገር ለዘላለም መሠወር አይቻልም። እንዲያውም በደበቅኸው ቁጥር ጎልቶ የሚወጣው ብዙ ነው። በዚያ ላይ የጎን ጉዳቱ ከሁሉም የባሰ ነው። ሌባ ሲሰርቅ “ከባለቤቱ የበለጠ አልኮነንም” ይላል አሉ። ለምን ቢባል ባለቤቱ የቅርብ ንጹሐን ኃደኞቹን ሳይቀር በስርቆት ይጠረጥራቸዋልና።

አንዳንድ እውነታዎች።

ትግራይ በፊት መስመር ተሰለፊ የኦሮሞ ድርጅቶች (አህዲድ/ኦነግ. . .) ከሚመራው የፌዴራል ተብዬው መንግሥት እጅ ወጥታለች። ይህች ግዛት የማትበላ የረጅም ዛፍ ላይ ፍሬ ከሆነች ውላ አደረች። ይህን እውነታ የሚረዳ ዓለም አቀፍ ኃይል አለ። ይህ ኃይል አራት ኪሎ ላይ ያስቀመጠውን ወኪሉን እንደሚገደብና ትዕዛዝ መሰል መመሪያ እንደመሰጠቱ ተመሳሳይ ግዛት ተፈጥሮ ከፌዴራሉ የበላይነት ሥልጣን እንዳይወጣ በጊዜ የጮኸን ጅብ አደብ ማሰገዛት እንደሚገባ ለተረኛው ዘረኛ አገዛዝ ማሳሰቡ አይቀርም። የአማራው ክልል አንዳንድ ባለሥልጣናት ሕወሐት የቀየሰላቸውን ፈለግ ተከትለው በብሔርተኛነት ስሜት አማራ አማራ አያሉ መደራጀትና ኃይልን ማዳበር ተያይዘው ነበር። በማኅብደድ ሥነ ልቦና የሚታወቀው የአማራ ክልል ወካይ ነው የሚባለው ድርጅት ግን የተሰጠው አንጻራዊ ነጻነት እጅግ ውሱን መሆኑን የተረዳ አልነበረም። ትልቅ ሕዝብ ይዞ በአብዛኛው በሠርጎ ገብ ድቅል አማሮች የሚመራው ይህ ድርጅት ክልሉን የጥቂቶች ፀረ-አማራ ድርጅቶች መናኸሪያ አደረገው። ስለዚህም የክልሉን መብት ለማስጠበቅ የሚያደርገው አንቅስቃሴ ሁሉ በነዚህ ጥቂት ባለጊዜዎች ራዳር ውስጥ ገባ። በሌላ ረገድ ሥጋን ሰጥቶ ቢላምን የመከልከል ዓይነት “በብሔራችሁ ተደራጁ፤ ግን ትጥቅና ስንቅ አይኑራችሁ፤ የሚመጣባችሁን ጥቃት ሁሉ በዱላ ብቻ ተከላከሉ” የሚል የበላይ ትዕዛዝ ያልተዋጠላቸው የአማራ ክልል ኃላፊዎች ራሳቸውንና ክልሉን ከጠላት ለመከላከል የሚያስችል አቅም በመገንባት ረገድ ደፋ ቀና ይሉ ነበር። ሌላው ቀርቶ በ“ኒኩሌር” ሳይቀር ቢጠረጠር የማይበዛበት “ክልል” መኖሩን እንደማናውቅ ክልሽን መታጠቅም እንደብርቅ ተቆጥሮ የአማራ ክልል ይወገዝና መሪዎቹም ይብጠለጠሉ ገቡ። “ነጠብጣቦችን ሙሉ” . . .

የአማራ ብሔርተኛነትን የሚያቀነቅኑ ፀረ-አማራ ኃይሎች (ሕወሐትና ኦነግ/አህዲድ) “ያውጡብሽ አምቢ ያግቡብሽ አምቢ” አለች እንደተባለችው ሴትዮ የአማራን መደራጀት በአንድ በኩል ይወዱታል በሌላ በኩል ይጠሉታልም። የሚጠሉት ኃይሉንና ተፅዕኖውን ስለሚፈሩት ነው።

የሚወዱት እንደነሱው ጠባብ ብሔርተኛ እንዲሆንላቸውና ሌሎች ብሔረሰቦችን ለመዋጥ እንዲመቻቸው፣ በእግረ መንገድም ኢትዮጵያን አፍርሰው ማንም እንደልቡ የሚፈነጭባት የተበታተነች ሀገር እንድትሆን ስለሚፈልጉ ነው። ይህም ተልእኮ የውጭ ጠላቶቻችን ቋሚ ትዕዛዝ ነው። ይህ ሁኔታቸው እነዚህን አካላት የሁለት ተቃራኒ አምነቶች ተከታይ እንዲሆኑ አስገድዷቸዋል። በመሠረቱ አንድ ሰው ሁለት የተለያዩ ነገሮችን በአንዴ ሊወድ ወይ ሊጠላ አይችልም - እንዲያ ካደረገ ጤነኛ አይደለም። የሆኖ ሆኖ ይህ የ“አስቸጋሪ እንግዳ ተዘቅዘቅ ይተኛል” ዓይነት ክስተት በሀገራችን ተፈጥሯል። ይህን የአማራን መደራጀትና መጠናከር ያልፈለጉ ወገኖች . . . “ነጠብጣቦቹን” ራሳችሁ ግጠሙ።

እንግዲህ የሆድን ሁሉ ቢያወጡት ሆድ ባይ ይቀራል። ግን ዋናው ጉዳይ ዛሬ የሞተ አምባቸው፣ ዛሬ የሞተ ሰዓረ፣ ዛሬ የሞተ አሳምነው . . . አፈር አያሟሹም። ሞት ለነሱ የመጀመሪያ ቢሆንም ለሰው ልጅ ግን ለማንም የማይቀር የአዳምና የሐዋን የማይቀር ዕዳ ነው - የመቀዳደም ጉዳይ ነው። መግደል ጅልነት የሚሆነው ለዚህ ነው። ትናንት የሞቱ ጓደኞቻቸውንና የሰው ዘርን ሞት ነው እነሱም ሰሞኑን የሞቱት። በነሱ ላይ ጨክኖ ቃታውን የሳብ ወንጀለኛ ሰው ከተኮሰባት ደቂቃ ጀምሮ ለስንት ሰዓትና ደቂቃ በሕይወት እንደሚቆይ አያውቅም፤ የመቆየት ዋስትና የሚሰጠውም የለም። የምንተላለቀው ዝም ብለን ነው። መተላለቃችን የሚያሳየው ዓለም ወደፊት ስትራቴጂ እኛ ኢትዮጵያውያን ግን በብርሃን ፍጥነት የኋሊት እየተሸቀነጠርን መሆናችንን ብቻ ነው።

በሀገራችን የማየው ዜጎችን አላግባብና በሥጋት ምንጭነት እየጠረጠሩ ብቻ ከያሉበት እየያዙ ማሰሩም እጅግ የሚያሳፍረኝና የሚያሳዝኝ ጉዳይ ነው። አእምሮችን ማሰብ አቁሟል። ዐይኖቻችን ማየት ተስኟቸዋል። ጆሯችን ማድመጥን ዕርም ብሏል። ከእንስሳነት ደረጃም ወርደን የለየልን ጨካኝ ዐውራ ሆነናል። ሰው ሰው የማንሸት ግዑዝ ፍጡራን እየሆን ነው። ከሆድ ባልወጣው ስብዕናችን ንጹሐንን እየገደልንና እያሰርን የትም እንደማንደርስ ማወቅ ነበረብን። የትናንትን የጠነባ ዘረኝነት የጎሣ ማርሽ ቀይረን ዛሬም እንደትናንቱ የሚከረፉ ማሳበራዊና መንግሥታዊ ሥርዓት ዘርግተናል፤ በዚህም ከመኩራራት በስተቀር አካሄዳችንን ለማስተካከል ምንም ዓይነት አርምጃ ስንወስድ አንታይም። በትምህርት ደረጃችን በዓለም አንቱ የተባለ መጠሪያ ቅጽል ከሰማችን በፊት ብናስቀድምም በአስተሳሰብ ግን በትንሹ ከአንድ መቶ ዓመት በፊት ከነበሩ አያት ቅድመ አያቶቻችን እንኳን የማንጠጋ ማፈሪያዎች ነን። ሰው ጎራ ለይቶ ጓስ ይጋጠማል እኛ ግን ጎራ ለይተን በዘር እንጨራረሳለን። ከዚህ በላይ መረገም በየትም ዓለም የለም - አሁንና ዳርም ምናልባትም ወደፊትም። ኢትዮጵያውያን ከዚህ ዘመን በላይ ሊያሳፍር አይችልም። መጥኔ ለቀረ!

እንግዲህ ምን ይዋጠን? ሌላ ምርጫ ከሌለን እንጸልይ። የርሱ ከሁሉም ይበልጣልና።

“There are many things worth living for, a few things worth dying for, and nothing worth killing for.” Tom Robbins

“ልንኖርላቸው የሚገቡን በርካታ ምክንያቶች አሉ፤ ልንሞትላቸው የሚገቡን ጥቂት የማይባሉ ምክንያቶች ደግሞ አሉ፤ ልንገድልበት የሚያበቃን ምክንያትና ተጠየቃዊ አካሄድ ግን ፈጽሞ የለም።”

የዚህ ምንጭ፡ - ኢንተርኔት